



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 339/2011-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. júla 2011 predbežne prerokoval sťažnosť J. B., B., zastúpeného JUDr. E. Š., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave a odmietnutím poskytnutia ochrany vo veci sťažnosti na postup cestovnej kancelárie a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. B. o d m i e t a pre nedostatok právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. júla 2011 doručená sťažnosť J. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so

sídlom v Bratislave (ďalej len „SOI“) a odmietnutím poskytnutia ochrany vo veci sťažnosti na postup cestovnej kancelárie.

Sťažovateľ uviedol, že «... postupom inšpektorátu SOI pre Bratislavský kraj týkajúcom sa neriešenie sťažnosti v súvislosti s porušením zmluvných podmienok C., s. r. o., B. (ďalej len „C.“), súvisiacich so zájazdom do B. v dňoch 07. 09. - 14. 09. 2010.

Dňa 11. 11. 2010 som podal sťažnosť na Inšpektorát SOI pre Bratislavský kraj vo veci návrhu na začatie správneho konania v zmysle zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v platnom znení (ďalej len „zákon o správnom konaní“), smerujúcej proti C. pri predaji zájazdu do B. dňa 06. 09. 2010.

Z dôvodu nečinnosti Inšpektorátu SOI pre Bratislavský kraj pri vybavovaní mojej sťažnosti a neobdržaní žiadnej písomnej informácie, som podal dňa 05. 05. 2011 urgenciu.

Dôkaz:

Návrh na začatie správneho konania z 11. 11. 2010 (fot.)

Urgencia z 05. 05. 2011 (fot.)

Riaditeľ Inšpektorátu SOI pre Bratislavský kraj Ing. L. O. (ďalej len „riaditeľ Inšpektorátu SOI pre Bratislavský kraj“) na moju urgenciu reagoval listom - oznámením k podnetu č. 1121/2010,4522/2/2010, 1657/2/2011 z 09. 05. 2011 v tom zmysle, že odpoveď na moju sťažnosť mi bola zaslaná „obyčajnou poštovou zásielkou“ dňa 15. 02. 2011. Uvedená odpoveď riaditeľa Inšpektorátu SOI pre Bratislavský kraj sa mi javila ako zavádzajúca a účelová, nakoľko som žiaden takýto list nedostal.

Prílohou listu riaditeľa Inšpektorátu SOI pre Bratislavský kraj z 09. 05. 2011 bolo oznámenie k podnetu č. 1121/2010 z 14. 02. 2011, kde mi bolo oznamované, že predmet mojej sťažnosti, t. j. či som bol alebo nebol ako zákazník poškodený C., nie je možné objektívne zistiť.

S poukazom na list riaditeľa inšpektorátu SOI pre Bratislavský kraj z 09. 05. 2011 som dňa 16. 05. 2011 požiadal Inšpektorát, aby mi oznámili aký bol vlastne rozpor medzi cenou, ktorá mi bola účtovaná C. a cenou podľa cenovej kalkulácie. Zároveň som riaditeľovi Inšpektorátu SOI pre Bratislavský kraj oznámil, že v zmysle § 14 ods. 1 zákona o správnom konaní som účastníkom predmetného správneho konania, pretože moje právom chránené záujmy boli poškodené tým, že mi bola účtovaná iná cena ako bola uvedená

v cenovej kalkulácii, ktorým konaním C. som bol poškodený. Požiadal som, aby mi bolo oznámené, či správne konanie už začalo a žiadal som, aby mi bolo umožnené realizovať v konaní svoje procesné práva.

Riaditeľ Inšpektorátu SOI pre Bratislavský kraj mi listom zo dňa 06. 06. 2011 oznámil, že cena, ktorá bola uvedená v cenovej kalkulácii bola stanovená pre jednu osobu v hoteli N. (strava, raňajky v dňoch 07. 09 - 14. 09. 2010), bola stanovená vo výške 139 EUR. Bolo preukázané, že som bol ako spotrebiteľ C. poškodený na cene, pretože som zaplatil vyššiu sumu ako bola deklarovaná v cenovej kalkulácii.

V uvedenom liste riaditeľ Inšpektorátu SOI pre Bratislavský kraj uviedol, že v danej veci nie som účastníkom správneho konania. Podľa jeho konania je účastníkom len ten o koho povinnostiach a uložení sankcie sa rozhoduje. t. j. kontrolovaný podnikateľský subjekt...

Stanovisko riaditeľa inšpektorátu SOI pre Bratislavský kraj o mojom neprizvaní do správneho konania považujem za rozpor s ustanovením § 14 ods. 1 zákona o správnom konaní. Dôvodom je to, že účastníkom konania je aj osoba, ktorej práva alebo právom chránené záujmy môžu byť rozhodnutím dotknuté alebo o koho právach alebo pravom chránených záujmoch sa má konať. Ja som bol C. poškodený na cene, preto celkom logický sa má konať aj o mojich právach (ochrana zákazníka pred poškodením na cene tovaru alebo cene služby). Podľa môjho názoru riaditeľ Inšpektorátu SOI pre Bratislavský kraj protiprávne rozhodol, že nie som účastníkom správneho konania a tým mi znemožnil výkon mojich procesných práv v zmysle príslušných ustanovení zákona o správnom konaní. Uvedeným (ne) konaním riaditeľa Inšpektorátu SOI pre Bratislavský kraj boli porušené moje práva, ktoré mám zaručené čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, t. j. domáhať sa práva na inom orgáne Slovenskej republiky.».

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Základné práva J. B., B. upravené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj, porušené boli,

2. J. B., B. priznáva finančné zadosťučinenie 2 000,00 EUR (slovom dvetisíc EUR), ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia (nálezu).

3. JUDr. E. Š., advokátovi priznáva trovy konania / trovy právneho zastúpenia 192/30 EUR (slovom stodeväťdesiatdva EUR 30 centov), ktoré je Inšpektorát SOI pre Bratislavský kraj povinný zaplatiť na účet advokáta do dvoch mesiacov od tohto rozhodnutia (nálezu).“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu a spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone.

Zo znenia čl. 127 ods. 1 ústavy možno odvodiť uplatňovanie princípu subsidiarity jeho právomoci pri ochrane základných práv a slobôd vyplývajúcich z ústavy a z medzinárodných záväzkov, ktoré Slovenská republika prijala v oblasti ľudských práv.

Všeobecné súdy predstavujú „iný súd“ označený v čl. 127 ods. 1 ústavy, ktorý prioritne zabezpečuje právnickým a fyzickým osobám ochranu ich základných práv.

Až v prípade ak ochrana poskytovaná všeobecnými súdmi nie je možná vzhľadom na právom vymedzené limity ich právomocí, je založená právomoc ústavného súdu v konaní o ústavných sťažnostiach a v rozhodnutiach o nich túto ochranu poskytnúť (III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05).

Sťažovateľ vidí porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy v postupe SOI v konaní o jeho sťažnosti na postup cestovnej kancelárie.

Podľa ustanovenia § 247 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Ústavný súd tak konštatuje, že v posudzovanom prípade existuje „iný súd“, ktorý poskytoval ochranu sťažovateľových základných práv a slobôd, ako aj jeho ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom.

Táto právna situácia má za následok, že ústavný súd nemá dostatok právomoci poskytnúť ochranu sťažovateľom označeným právam v rámci preskúmania postupu a rozsudku krajského súdu v predmetnej veci konanej pred orgánmi SOI.

Na základe uvedeného ústavný súd musel ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietnuť podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku právomoci.

Keďže ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez ďalšieho právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi v nej obsiahnutými.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. júla 2011